

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ผู้วิจัยขอสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของการจัดการความรู้เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
- 1.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของ นักเรียนระดับ มัธยมศึกษา
- 1.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ขอสรุปผลการวิจัยตามระยะหรือวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.1 ผลการสังเคราะห์การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศ สามารถสรุปรูปแบบการจัดการความรู้ได้ 7 กระบวนการ ประกอบด้วย การบ่มเพ็ช์ ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความไปใช้ และ การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ซึ่ง ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านพัฒนาการของมนุษย์ ด้าน ลักษณะภาพ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสุขภาพทาง เพศ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของการจัดการความรู้ เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปรากฏผล ดังนี้

1.2.1 สภาพปัจจุบันปัญหาของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตามความเห็นของผู้บริหารและครู เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยจากตารางที่ 6 ได้ดังนี้ (1) ด้านพุทธิกรรมทางเพศ (2) ด้านสุขภาพทางเพศ (3) ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต (4) ด้านสังคมและวัฒนธรรม (5) ด้านพัฒนาการของมนุษย์ และ(6) ด้านสัมพันธภาพ โดยผู้บริหารและครูได้เสนอแนะให้มีการปรับข้อความในองค์ประกอบบ่อย ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบหลัก และทุกองค์ประกอบมีสภาพปัจจุบันปัญหาไม่แตกต่างกันมาก และมีความสำคัญไม่ใช่หย่อนไปกว่ากันมากนัก ดังนี้นึ่งต้องให้ความสำคัญขององค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน

1.2.2 สภาพปัจจุบันปัญหาของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตามความเห็นของนักเรียน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยจากตารางที่ 7 ได้ดังนี้ 1) ด้านพุทธิกรรมทางเพศ 2) ด้านสุขภาพทางเพศ 3) ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต 4) ด้านสังคมและวัฒนธรรม 5) ด้านพัฒนาการของมนุษย์ และ6) ด้านสัมพันธภาพ โดยนักเรียนได้เสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการจัดการความรู้เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ เมื่อหาสาระความรู้บางอย่างก็วางแผนไป และไม่สอดคล้องกับการนำเสนอไปใช้ในชีวิตประจำวัน ควรสอนเรื่อง เพศศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง การมีสื่อการสอนที่น่าสนใจและทันสมัยเพื่อให้การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาสนุกสนานและน่าสนใจมากขึ้น

1.3 ความต้องการของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา

1.3.1 ความต้องการของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตามความเห็นของผู้บริหารและครูเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยจากตารางที่ 6 ได้ดังนี้ 1) ด้านพุทธิกรรมทางเพศ 2) ด้านสุขภาพทางเพศ 3) ด้านพัฒนาการของมนุษย์ 4) ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต 5) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ6) ด้านสัมพันธภาพ โดยผู้บริหารและครู ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการความรู้เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาในยุคปัจจุบัน เป็นเรื่องเร่งด่วน และมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ปัญหาที่เกิดในปัจจุบันส่วนหนึ่งมาจากเด็กและ เยาวชนขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา ทุกฝ่ายควรให้ความร่วมมือในการดำเนินการอย่างจริงจัง ความมีสื่อการสอนที่น่าสนใจ และทันสมัยเพื่อให้การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาสนุกสนานและ น่าสนใจมากขึ้น

1.3.2 ความต้องการของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตามความเห็นของนักเรียน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยจากตารางที่ 6 ได้ดังนี้ 1) ด้านพุทธิกรรมทางเพศ 2) ด้านสุขภาพทางเพศ 3) ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต 4) ด้านพัฒนาการของมนุษย์ 5) ด้านสังคมและวัฒนธรรม และ 6) ด้านสัมพันธภาพ โดยนักเรียนได้เสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนี้ ต้องการให้ครูสอนความรู้อย่างจริง ๆ จัง ๆ และให้ความสำคัญเรื่องเพศศึกษามากขึ้น ต้องการให้ครูใช้สื่อที่ทันสมัยในการสอน และควรสอดแทรกทักษะ แนวคิดที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา

รูปแบบการจัดการความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านพุทธิกรรมทางเพศ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย 5 ข้อ ด้านสุขภาพทางเพศ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย 7 ข้อ ด้านพัฒนาการของมนุษย์ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย 11 ข้อ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย 6 ข้อ และด้านสัมพันธภาพ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบย่อย 8 ข้อ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา

3.1 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา

3.1.1 ผลการทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ก่อนและหลังการสอนตามรูปแบบ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 8 ห้อง จำนวน 290 คน ที่ทดลองเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.41 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 23.62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.72 มีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.31 ซึ่งมีคะแนนสูงขึ้นทุกคน

3.1.2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา วงรอบที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีปัญหาอุปสรรคอยู่หลาย

อย่างสรุปประเด็นได้ดังนี้ นักเรียนและครูซึ่งไม่คุ้นเคยกับวิธีการสอนตามรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการความรู้ได้ครบตามขั้นตอน 7 กระบวนการ โดยนักเรียนสามารถที่จะบ่งชี้ความรู้ จัดเก็บความรู้ เข้าถึงความรู้ ได้ แต่ยังไม่สามารถนำความไปใช้ วัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ แบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และสร้างและแสวงหาความรู้เองได้ ซึ่งครูจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการจัดการความรู้ครบพัช 7 กระบวนการ นอกจากนี้ยังพบประเด็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูที่ใช้สื่อการสอนที่จะกระทุ้นและเร้าความสนใจของนักเรียนน้อยเกินไป รวมถึงการใช้สื่อที่หลากหลายและให้ผ่านใจมากกว่า 1 ร่องของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่พอ ครูควรอบรมหมายงานและนิยรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากขึ้น และบางครั้งบางกิจกรรมครูยังขัดตนเองเป็นสำคัญ ยังอธิบาย บรรยายมากเกินไปทำให้เวลาในการทำงานของนักเรียนน้อยลงและทำงานเสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนด

ส่วนประเด็นเนื้อหาสาระ ปัญหาที่พบคือ ครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ครบตามองค์ประกอบรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ยังขาดองค์ประกอบหลัก ค้านสัมพันธภาพ ค้านสุขภาพทางเพศ และค้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งครูที่ปรึกษาควรเน้นย้ำเกี่ยวกับองค์ความรู้เรื่อง เพศศึกษาให้ครอบคลุมและครบถ้วนอย่างลึกซึ้ง เพื่อจะส่งผลต่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

3.1.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา วงรอบที่ 2 พบว่า ครูที่ปรึกษาทั้ง 8 คน สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีขึ้น ลดบทบาทของตนเองในการบรรยาย น้อยลง ให้เวลาแก่นักเรียนในการปรึกษาหารือและทำกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจเรียน และสามารถปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการความรู้ตามขั้นตอน 7 กระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย การบ่งชี้ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความไปใช้ และ การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนเริ่มเกิดทักษะในการจัดการความรู้ตามขั้นตอน 7 กระบวนการ ซึ่งถ้ามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะในการจัดการความรู้ตามขั้นตอน 7 กระบวนการ ให้สูงขึ้น ในลักษณะนี้ย่างต่อเนื่องก็จะสามารถพัฒนาทักษะการจัดการความรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น ต่อไปได้แก่จากการนี้ควรส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการจัดการความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสรุปองค์ความรู้ที่สอน โขยกันกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย

3.2 ผลการประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 – 4/8 ทุกคน ต่างมีความพึงพอใจในผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิดทักษะในการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา ตามกระบวนการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย การบ่งชี้ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความรู้ไปใช้ และการวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ นอกจากนั้นยัง พบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระตามองค์ประกอบหลักทั้ง 6 องค์ประกอบหลัก เรื่อง เพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา คือ ด้านพัฒนาการของมนุษย์ ด้านสัมพันธภาพ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสุขภาพทางเพศ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ภายในระยะเวลา 1 ภาคเรียน

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้รายงานและสรุปผลการวิจัยไปแล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปขออภิปรายผลในสาระสำคัญ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบข้อมูลสำคัญ กล่าวคือทั้งผู้บริหาร ครู และนักเรียน ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า สภาพปัจจุบันปัญหาของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหน่อย ได้ดังนี้ คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสุขภาพทางเพศ และด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตตามลำดับ ซึ่งการที่ผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน นั่นแสดงว่า ทั้งผู้บริหาร ครู และนักเรียนเห็นว่า ครุยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาทักษะในการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับ องค์ประกอบเรื่องเพศศึกษา โดยมีปัญหาอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน เรียงลำดับจากปัญหามากไปน้อย ได้แก่นี้ คือ ด้านพฤติกรรมทางเพศด้านสุขภาพทางเพศ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านพัฒนาการของมนุษย์ และด้านสัมพันธภาพ ตามลำดับ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนรู้จักจัดการความรู้เรื่อง เพศศึกษา ด้านพฤติกรรมทางเพศ มาตรที่สูดทั้งนี้ เพราะ กฎส่วนใหญ่มักจะจัดกิจกรรมการเรียน การสอน โดยเน้นตอนของเป็นสำคัญ เช่นการบรรยายให้นักเรียนฟัง สอนให้นักเรียนท่องจำเพื่อ จดจำเนื้อหาสาระในหนังสือเรียน เพื่อไปทำข้อสอบ นักเรียนคนไหนจะจำได้มากกว่าคนอื่น ก็ จะทำให้สามารถที่จะทำข้อสอบได้มากกว่า ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวไม่สามารถที่จะส่งเสริมทักษะในการ สามารถที่จะทำข้อสอบได้มากกว่า ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวไม่สามารถที่จะส่งเสริมทักษะในการ จัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ได้เลย ดังนั้นเมื่อมีการสอนตามสภาพปัญหาและ ความต้องการพัฒนาของ การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ความต้องการพัฒนาของ การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมทาง เพศด้านสุขภาพทางเพศ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้าน พัฒนาการของมนุษย์ และด้านสัมพันธภาพ จึงทำให้ผู้บริหาร กฎ และนักเรียน รู้สึกว่ามีปัญหา อยู่ในระดับมาก และในขณะเดียวกันก็มีความต้องการที่จะพัฒนาในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับ มากด้วย เช่นเดียวกัน

สอดคล้องกับกรอบหลักสูตรการศึกษาพื้นฐานเพื่อตอบสนองนโยบายการปฏิรูป การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2543 : 10 - 12) ซึ่งเพศศึกษาจะเป็นหัวข้อ ที่สำคัญในหลักสูตรที่เกี่ยวกับสุขภาพพลาณามัย ตั้งแต่ปีที่ 1-12 และจะมีเนื้อหาครอบคลุมทั้ง ด้านสุขวิทยา ชีววิทยา สรีรวิทยา ตั้งคิววิทยา และจิตวิทยา เพื่อให้สอดคล้อง และ สนองตอบความต้องการ และพัฒนาการของผู้เรียนตามวัย และวัฒนิภาวะ ซึ่งจะมี 6 หัวข้อ หลัก ดังนี้ คือ 1) ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ เป็นการเรียนรู้ความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ กันของการเจริญเติบโต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ ลักษณะของมนุษย์ตามวัย 2) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ ในครอบครัว ความเป็นเพื่อน ความรัก ความโกรธ การมีภรรยา การเดือกดูรอง การสมรส และครอบครัว ความรัก ความโกรธ ความโกรธ การมีภรรยา การเดือกดูรอง การสมรส และครอบครัว 3) ความรู้ความสามารถในการทักษะชีวิต และค่านิยมที่ดี นักเรียนควรจะ ได้ฝึกทักษะที่จำเป็น และมีค่านิยมที่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับ การรักศักดิ์ศรี การรักนวลดสงวนตัว และการวางแผนตัวที่ถูกต้องกับเพื่อนต่างเพศ การตัดสินใจ การปฏิเสธ การต่อรอง และโน้มน้าว การป้องกัน และปกป้องสิทธิของตนเองเมื่อถูกกล่าว訾梅ิดทางเพศ การ

รู้จักและห้ามความช่วยเหลือเมื่อเผชิญปัญหา มีความรับผิดชอบที่จะควบคุมตนเอง รวมทั้ง
สามารถจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
พฤติกรรมทางเพศ นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของชีวิต รู้จักจัดการกับ
ตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีความต้องการเพศ การเบี่ยงเบน และระงับอารมณ์เพศเมื่อ
ภูมิใจตุนย์ช่วย และรู้วิธีหลีกเลี่ยงด้วยสติ และปัญญา 5) ความรู้เรื่องสุขอนามัยทางเพศ
นักเรียนจะมีความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการดูแลความสะอาดอวัยวะเพศ การ
ดูแลน้ำนม การใช้ถุงยางอนามัย การทำแท่ง การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรค
เอดส์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และการดูแลสุขภาพของระบบสืบพันธุ์ และ 6) ความรู้
ความเข้าใจด้านสังคม และวัฒนธรรม นักเรียนควรจะ ได้รับความรู้ และฝึกอบรมจรรยา
มารยาทศิลธรรมบทบาทชายหญิง เรื่องเพศกับกฎหมายคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เรื่องเพศกับ
ศาสตรา เรื่องเพศกับศิลปะ และเรื่องเพศกับสื่อที่มาในรูปแบบต่าง ๆ ส่วนกระบวนการในการ
จัดการความรู้เรื่องเพศศึกษานั้นประกอบด้วย การบ่งชี้ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความไปใช้ และ
การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ ซึ่งได้มาจากการผลการสังเคราะห์แนวคิดของ
Nonaka and Takeuchi (1995), Arthur Andersen and The American Productivity and
Quality Center, 1996 ; Alavi, 1997 ; Beckman, 1997 ; DiBella and Nivis, 1998 ; Kucza, 2001
; Marali, 2001 ; Mertins 2003 ; Heisig and Vorbeck, 2003 ; McKeen, and Smith, 2003 ;
กองบรรณาธิการวิชาการ, 2546 ; วิชาชีพ พานิช, 2547 ; ชัชวาล วงศ์ประเสริฐ, 2548 ;
สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548)

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา

จากการการวิเคราะห์ สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับ
การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครุ และนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ใน
ภาพรวม พนักงานสื่อสารองค์กร กล่าวคือ ผู้บริหาร ครุ และนักเรียน มีปัญหาและความต้องการ
เกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมากทั้ง 6
ด้าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสร้างรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาขึ้นมาเพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาให้มี
ประสิทธิภาพมากขึ้น โดยก่อนที่จะนำรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาไปใช้ ผู้จัดได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน ซึ่งผู้จัดมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการสนทนากลุ่มที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 15 คน ได้ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง พัฒนาองค์ประกอบ อย่างของรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา นอกจากนั้นยังได้ร่วมกันพิจารณาแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้ ซึ่งผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาทำให้ได้รูปแบบที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์มากขึ้น ทั้งนี้เพราผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมกิจกรรมสนทนากลุ่ม ทั้ง 15 คน ถ้วนแล้วแต่มีความรู้ และประสบการณ์ ในหลากหลายสาขา ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ค้านการบริหารการศึกษา ค้านการสอนและการเรียนรู้เพศศึกษา และค้านการจัดการความรู้ ต่างเสนอแนวคิดที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนารูปแบบ ประกอบกับ การสนทนากลุ่ม เป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพวิธีหนึ่ง ซึ่งใช้การสนทนากลุ่มมาใช้ที่มีลักษณะเหมือนกัน โดยมีผู้ดำเนินการสนทนา เป็นผู้สร้างให้เกิดบรรยากาศของความเป็นกันเองในกลุ่ม จุดประเด็นคำถาม และค่อยกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มผู้ร่วมสนทนาได้มีการพูดคุย ซักถาม และโต้ตอบกันอย่างกว้างขวางและเป็นธรรมชาติ ทำให้ทราบแนวคิดของแต่ละคนที่เข้าร่วม สนทนากลุ่ม เป็นการลดความเข้าใจไม่ถูกต้องในประเด็นที่พูดคุย และสมาชิกกลุ่มนี้ความเท่าเทียมกัน เกิดการแสดงความคิดเห็น ถกเถียง สาระร่วมกันนอกจากนั้นบรรยากาศของกลุ่ม ก็กระตุ้นให้มีการให้ข้อมูลที่กว้างขวาง ซึ่งเกิดผลดีต่อการนำเสนอข้อมูลนี้และแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็นมาปรับปรุงพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3. การทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษา

จากการศึกษาภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามความเห็นของผู้บริหาร ครุ และนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ในภาพรวม พบข้อมูลสำคัญ กล่าวคือ ผู้บริหาร ครุ และนักเรียน มีปัญหาและความต้องการในการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ค้าน คั่งนั้น ผู้จัดจึงได้ทำการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษา จำนวนแล้วก็เลือก นักเรียนรันนั้นเข้มศึกษาปีที่ 4/1 – 4/8 พร้อมด้วยครูที่ปรึกษา จำนวน 8 คน โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม เพื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวน 2 วงรอบ ผู้วิจัยมีข้อสังเกตหลายประการและขอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

3.1 ผลการทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ก่อนและหลังการสอนตามรูปแบบ พนว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 8 ห้อง จำนวน 290 คน ที่ทดลองเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.41 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 23.62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.72 มีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 43.31 ซึ่งมีคะแนนสูงที่สุดทุกคน ทั้งนี้ เพราะว่า จากการพัฒนาความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการความรู้ พนว่า ภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้เพิ่มสูงขึ้น ผู้วิจัยขอตั้งข้อสังเกตว่า รูปแบบการจัดการความรู้ต้องทำในลักษณะของกระบวนการ ดังที่ มา拉ลี (Marali, 2001 : 44-45) ได้เสนอรูปแบบกระบวนการจัดการความรู้ ประกอบด้วยกัน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดความรู้ ระบุ หรือกำหนดความรู้ที่องค์การต้องการใช้เพื่อการพัฒนา โดยเป็นความรู้ที่ได้จากภายนอกองค์การทั้งปัญหาและโอกาสที่สามารถนำไปใช้พัฒนาองค์การ ได้ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างความรู้ เพื่อให้ได้กลวิธีที่จะใช้ในการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานความรู้ที่สร้างในขั้นนี้ ควรเป็นความรู้ใหม่ที่องค์การยังไม่เคยมี และอาจได้มาจากความรู้ที่ฝังลึกในตัวคน อาจใช้วิธีการระดมความคิด หรือด้วยวิธีการที่หลากหลายที่ให้ได้ความรู้ที่ฝังลึกในตัวคนออกมาในที่สุด ขั้นตอนที่ 3 การเก็บความรู้ เป็นการนำความรู้ที่ฝังลึกในตัวคนที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 มาจัดเก็บในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สะดวกต่อการใช้ การเก็บความรู้ ในขั้นตอนนี้จะทำให้ได้ความรู้ประเภทเปิดเผย ออกมากขั้นตอนที่ 4 การແຄเปลี่ยนความรู้ การนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้บุคลากรในองค์การได้นำความรู้ไปใช้เพื่อแก้ปัญหา พัฒนางาน การແຄเปลี่ยนความรู้จะช่วยให้องค์การได้ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นมาอีก และขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบความรู้ใหม่ ความรู้ที่องค์การมีอยู่มานานอาจจะเก่าและใช้ประโยชน์ไม่ได้ อาจไม่ทันสมัย หรือบริบทขององค์การเปลี่ยนแปลงไป ไม่เหมาะสมกับความรู้ที่องค์การที่มีอยู่เดิม การตรวจสอบความรู้ใหม่ อาจเริ่มจากความรู้ที่ฝังลึกในคน ที่อยู่ในองค์การ ซึ่งกระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 5 ขั้นตอน มีลักษณะเป็นพลวัตร ซึ่งต้องมีการดำเนินการอยู่เสมอ เพราะความรู้เกิดขึ้นใหม่ทุกเวลา เมื่อของการแข่งขัน

ทางเทคโนโลยีสารสนเทศในเวทีโลกมีสูง ซึ่งสอดคล้องกับที่ เมอร์ตินส์, ไฮซิก และวอร์เบค (Mertins, Heisig and Vorbeck, 2003 : 48) ได้เสนอรูปแบบการจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วยหลักการจัดการความรู้ที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ การแบ่งปันความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ และซึ่งสอดคล้องกับแมคคลีนและสมิธ (McKeen and Smith, 2003 : 51-58) เสนอว่าการจัดการความรู้ประกอบกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ การกำหนดความรู้ที่ต้องการ การเข้าถึงความรู้ การยึดกุม ความรู้ การสร้างความรู้ และ การใช้ความรู้ คั่งน้ำใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการความรู้ ในเนื้อหาเรื่อง เพศศึกษา จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระเรื่องเพศศึกษา โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 7 ขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ ประกอบด้วยการบ่งชี้ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้การนำความไปใช้ และการวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ ซึ่งจะเห็นได้จากผลการสอนหลังเรียนที่นักเรียนทุกคน ทำคะแนนได้สูงขึ้น

3.2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้หลักการและขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติตามแนวคิดของ เค็มมิส และแมกแท็กการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988) โดยดำเนินการ 2 วารอบ แต่ละวารอบ ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การลงมือปฏิบัติ (Action) การสังเกตการณ์ (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) ทำให้ครูที่ปรึกษาทั้ง 8 คน สามารถปรับเปลี่ยนพัฒนารูปแบบบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดีขึ้น ลดบทบาทของตนเองในการบรรยายน้อยลง ให้เวลา_nักเรียนในการปรึกษาหารือและทำกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจเรียน และสามารถปฏิบัติตามรูปแบบการจัดการความรู้ตามขั้นตอน 7 กระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย การบ่งชี้ความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงความรู้ การนำความไปใช้ และ การวัดผลและประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบความรู้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนเริ่มเกิดทักษะในการจัดการความรู้ตามขั้นตอน 7 กระบวนการ นอกจากรู้นั้นยังพบว่า ครูที่ปรึกษาทั้ง 8 คน สามารถจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครบตามองค์ประกอบรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ คือ ด้านพัฒนาการของมนุษย์ ด้าน สัมพันธภาพ ด้านทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสุขภาพทาง

เพศ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้เป็นพระร่วง ผู้จับมีความเชื่อมั่นว่าวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะเกิดผลสำเร็จตามที่คาดหวังตามหลักการของการวิจัยแบบนี้ ดังเช่น วิโรจน์สารัตตนา (2553 : 47-49) ได้กล่าวไว้วิธีการสำคัญและประโยชน์ของวิจัยเชิงปฏิบัติการ ไว้ดังนี้คือ หลักของการสะท้อนผล จากการสังเกตสถานการณ์ การศึกษาเอกสาร จะทำให้เห็นความเป็นจริงขององค์กรมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ หลักการสะท้อนผลจากผู้ปฏิบัติงานจริง จะทำให้เข้าใจปัญหา และจะสามารถนำหลักการทฤษฎีสู่การปฏิบัติให้เหมาะสมกับบริบทได้ดี หลักของความร่วมมือ ถือว่าทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ทุกคน เท่าเทียมกันทั้งในด้านความคิด และการปฏิบัติ หลักเลี่ยงการลามเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หลักของความเสี่ยง ต้องกล้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ เมื่อมีความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นก็ ตาม หลักของความหลากหลายทางความคิด การเขียนรายงานต้องให้ความสำคัญจากหลาย ความคิด มากกว่าการสรุปข้อเท็จจริงจากคนเดียว และหลักของทฤษฎี หลักการปฏิบัติ สู่ หลักการใหม่ ผู้วิจัยจะต้องประยุกต์หรืออนุรณาการระหว่างหลักการทฤษฎี และการปฏิบัติจริง สู่หลักการใหม่ให้ได้

สอดคล้องกับแนวคิด McKernan ซึ่ง ประวิต เอราวรรณ (2545 : 25-26) ได้สรุป หลักการ/ประโยชน์ของวิจัยเชิงปฏิบัติการ ไว้ ดังนี้คือ จะเพิ่มพูนความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ทุ่ง ปรับปรุงการปฏิบัติตนเองและการปฏิบัติของบุคคล ให้เป็นปัญหาระรังสีด่วนของผู้ปฏิบัติงาน ให้ ความสำคัญต่อความร่วมมือกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดำเนินการวิจัยภายใต้สถานการณ์ที่กำลัง เป็นปัญหาผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอย่างเป็นธรรมชาติ เน้นการศึกษาเฉพาะกรณีหรือศึกษาเพียง หน่วยเดียว ไม่มีการควบคุมหรือจัดกระทำต่อตัวแปร ปัญหา วัตถุประสงค์ และระเบียบวิธีมี ลักษณะเป็นกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ความจริง มีการประเมินหรือสะท้อนผลที่เกิดขึ้น เพื่อทบทวน ระเบียบวิธีวิจัยมีลักษณะเป็นนวัตกรรม สามารถดัดแปลงมาใหม่ให้เหมาะสมกับ ปัญหาได้กระบวนการศึกษามีความเป็นระบบหรือเป็นวิทยาศาสตร์ มีการแลกเปลี่ยนผลวิจัย และมีการนำไปใช้จริง ใช้วิธีการแบบบรรยายข้อมูล หรือการอภิปรายร่วมกันอย่างเป็น ชั้น คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องมาจากการทำความเข้าใจ การตีความหมายและ ธรรมชาติ คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องมาจากการทำความเข้าใจ การตีความหมายและ การคิดอย่างอิสระ เป็นการวิจัยที่ปลดปล่อยความคิดอย่างอิสระ และเป็นการเสริมสร้างพลัง ร่วมในการทำงาน (Empowerment) ให้ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้หลักกระบวนการ การวิจัยเชิงปฏิบัติการดังกล่าว และเกิดผลสำเร็จตามที่เสนอข้างต้น

อนึ่ง การวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นหลักในการดำเนินการโดยเฉพาะใน ระยะที่ 3 พัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษา กล้ายกลึงกับหลัก

กระบวนการของการวิจัยและพัฒนา ดังเช่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2553) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า วิธีการวิจัยที่เป็นกระบวนการ R & D ที่ขาดเจน เช่น Action Research และ Participatory Action Research ซึ่งการออกแบบการวิจัยนี้ คือการวิจัยครัวเรือน Research คำานวณที่บ่งบอกถึงการพัฒนาหรือทางแนวทาง/รูปแบบการพัฒนาครุ เชน พัฒนาศักยภาพการ ดูแลตนของเยาวชนในการป้องกันการติดเชื้อ HIV ซึ่งการพัฒนารูปแบบการดูแลตนของของ ศูนย์ท่องเที่ยว พร้อมเสนอการออกแบบการวิจัย ให้คำแนะนำตามขั้นตอน ดังนี้คือ 1) Feat Finding 2) Planning 3) Implanting และ 4) Evaluating ตลอดดังกับ วิโรจน์ สารรัตนะ (2553 : 123- 127) กล่าวว่า การวิจัยและพัฒนาประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 การสำรวจปัญหาเบื้องต้น เป็นการสำรวจว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ขั้นตอนที่ 2 การสร้างสิ่งประดิษฐ์เพื่อใช้แก้ปัญหาที่สำรวจพบในขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ สิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้น เป็นการนำสิ่งประดิษฐ์ ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อ ศึกษาถึงผลที่เกิดขึ้น และขั้นตอนที่ 4 การประเมินสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้น เป็นการสรุปถึงความ เหมาะสมของสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้น และ ภูณภัทร สีหะมงคล (2553) ได้กล่าวถึง กระบวนการวิจัยและพัฒนา เริ่มจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาให้ชัดเจน แล้วเข้าสู่กระบวนการ พัฒนาทางเลือก หรือวิธีการใหม่ ๆ ซึ่งรูปแบบการพัฒนาทางเลือกนี้ จะมีขั้นตอนคล้ายคลึงกับ การวิจัยทั่วไป แต่เป็นการพัฒนาด้านแบบนวัตกรรมให้ได้มาตรฐานก่อนนำไปใช้จริง

3.3 ผลกระทบตามประเมินผลคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 8 แผนมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 5 แผน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ระดับ ดี จำนวน 3 แผน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และไม่มีแผนใดที่มีผลการประเมินระดับปรับปรุง ผู้วิจัยเห็นว่าที่ผลออกมานั่นนี้ เนื่องจาก การพัฒนาอย่างเข้มข้น การฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการ มีส่วนช่วยได้มาก ดังเช่น ชาเร มณีศรี (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการ ฝึกอบรมไว้ว่า เป็นสิ่งที่จำเป็น บุคคลที่ทำงานใหม่ย่อมต้องการทักษะในการทำงาน ต้องการ กับการทำงาน การได้รับการฝึกอบรมอย่างดีเป็นบทบาทสำคัญของผู้นิเทศที่จะดำเนินการจัด อบรมเพื่อวิทยากรสมัยใหม่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วตามยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) การ รับรู้เพื่อป้องกันปัญหา การเรียนรู้จากกันและกัน ความคุ้นเคย มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น ทำให้เกิดประสานสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน เช่นเดียวกับ นิรันดร์ จุฑารัพย์ (2550) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอบรมเชิงปฏิบัติการไว้ว่า การอบรมแบบนี้มีข้อดีหลายประการ

เจ่น จะทำให้สมาชิกแต่ละคน ได้แนวคิดใหม่ๆ นำไปใช้ปฏิบัติงาน และเป็นการประชุมที่เปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมได้มาก สมาชิกจะมีความตื่นตัวกระตือรือร้น สำหรับข้อเติบของ การประชุมแบบนี้ถ้าสมาชิกไม่มีเอกสารซึ่งมุ่งนำมายังกระบวนการพิจารณาในที่ประชุมก็จะไม่ ได้ผลมากนัก การจัดสถานที่สำหรับการประชุมแบบนี้ห้องประชุมควรจะต้องใหญ่พอที่จะจัดที่ นั่งได้อย่างสะดวกสบายมีที่วางสำหรับวางเอกสารซึ่งมุ่งต่างๆ มีห้องสมุดหรือแหล่งเอกสาร ซึ่งมุ่งสำหรับการค้นคว้ามีกระดาษคำหรือเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะหรืออุปกรณ์อื่นๆ สำหรับ การจดบันทึกด้วย ซึ่ง สมคิด บางไน (2549) ได้พูดถึงข้อดีของการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ไว้ว่า 1) เปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ 2) กลุ่มนี้มีบทบาทในการดำเนินการประชุม มากขึ้น 3) สามารถกำหนดเป้าหมายและวิธีการ ได้เอง ซึ่งขึ้นตอนของการประเมินเดียว โครงการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะที่ได้เปิดโอกาสได้ฝึกฝนการนำเสนอ และร่วมกันสะท้อนผล การดำเนินงานอย่างสร้างสรรค์ตามหลักของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Kemmis and McTaggart, 1988 : 169-170) ด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะอยู่ใน ระดับดี ถึงดีมากกีตาม แต่ยังมีข้อมูลส่วนหนึ่งซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ของครู ก็ยังมีปัญหาอยู่หลายประการจะเห็นได้จากการสะท้อนผลของ ผู้เกี่ยวข้องอาทิ กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้สะท้อนว่า ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บางที่ พากเพียรไม่เข้ากับในเรื่องของ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำ สื่อ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและสามารถ ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป ครูบางคนยังไม่ค่อย เข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษาทั้งนี้ เพราะจบมาในสาขาวิชาที่ไม่ เกี่ยวข้องกับเรื่องของเพศศึกษา เช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ แต่ก็จะพยายามศึกษาด้านกว่า หากความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และสอบถามจากเพื่อครูที่จบในสาขาสุขศึกษา และ จะนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและระดับชั้นของนักเรียน (ครูผู้สอนประเมิน.

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พัฒนาฐานแบบ และทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พนประเด็น สำคัญที่สมควรนำไปประยุกต์ใช้สำหรับการปฏิบัติงานจริง ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อเสนอแนะที่เกิดจากการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.1.1 ผลจากการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์สภาพปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พนว่า ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาของการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาด้านพุทธิกรรมทางเพศมากที่สุด ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาระดับพุทธิกรรมทางเพศ

1.1.2 ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พนว่า ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาด้านพุทธิกรรมทางเพศมากที่สุด ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้เรื่อง พุทธิกรรมทางเพศมากเป็นพิเศษ

1.2 ข้อเสนอแนะที่เกิดจากการพัฒนาฐานแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.2.1 ผลการพัฒนาฐานแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการใช้สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน พนว่า ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านถ้วนแล้วแต่นักศึกษาด้วยประสบการณ์และให้แง่คิดที่หลากหลายในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบเพื่อให้รูปแบบมีความถูกต้อง สมบูรณ์ ดังนั้นในการจะพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ ควรมีการนำไปใช้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้รูปแบบที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีความถูกต้อง สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.2.2 ในการพัฒนาฐานแบบเพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมก่อนที่จะนำไปทดลองใช้จริง ๆ ควรมีการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นที่

ไม่ใช่กิจกรรมเป้าหมายก่อน เพื่อให้เห็นข้อบ่งพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ และความหมายของกิจกรรมและระยะเวลาในการสอน เพื่อให้รูปแบบมีความถูกต้อง และสมบูรณ์

หากยังขึ้น

1.3 ข้อเสนอแนะที่เกิดจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.3.1 ในขณะที่ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับเรื่อง ดังกล่าว โดยอาจลดภาระงานพิเศษต่าง ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวให้น้อยลง หรือองค์กิจกรรมที่ตรงกับเวลาที่ครุฑ์บริษัทชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบได้อย่างเต็มที่

1.3.2 ใน การทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรดำเนินการพร้อมกันทั้งโรงเรียนทุกระดับชั้น เพราะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 อยู่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นที่ต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาอย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เรื่องทักษะชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตที่ดีในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 ควรวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อหาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อกำลังเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.3 ควรทำการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการพัฒนาตนเองในด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับทักษะการดำเนินชีวิตของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เพื่อจะได้หาแนวทางพัฒนาเพื่อให้นักเรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุุข